

ஐந்தாவது பகுதி வலதுசாரிய அரசியல் பின்னணியுடன், பாராட்டத்தக்க இழிவாகக் காட்டி அதைக் கொச்சைப்படுத்தியிருக்கின்றது. திரிபுகளையும் புரட்டுகளையும், தமது வலதுசாரிய அரசியல் காழ்ப்புடனும் தனிநபர் வறும்புடனும் புனைந்து, இதுதான் பல்கலைக்கழகப் பாராட்டம் என்று வரலாற்றை திரித்துக் காட்டியது. இதற்கு நாவலனின் திடீர் அரசியல் வருகைக்கு ஏற்ப, அவர் தன்னையிலைநிறுத்த முன்வந்த கற்றுகளின் துணையுடன், தசேமநிறை தன் அரசியல் அவியலைச் செய்துள்ளது. இப்படி தசேமநிறை கொச்சைப்படுத்திய இந்தப் பாராட்டத்தில் பங்கு பற்றிய பலர், பின்னால் பாலிகளால் உதிரிகளாகவே கொல்லப்பட்டனர். இந்தப் பாராட்டம் எந்தக் கட்டத்தில், எந்தச் சமூகத்தில், எப்படியாரால் முன்னெடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்ப்போம்.

இலங்கையிலும், யாழ் மண்ணிலும் நடந்த பாராட்டங்களில் இது குறிப்பிடத்தக்க பாராட்டம். சரியான கட்சியின் வழிநடத்தல் இன்றி, கட்சிக் கண்ணோட்டம் கொண்டதும் மக்கள் நலனை முன்னிறுத்தியதுமான ஒரு அரசியல் பாராட்டம். இந்த பாராட்டத்தின் முன்னின்று ஈடுபட்டால், மரணத்தையே பாலிகள் தருவார்கள் என்பதை நன்கு தெரிந்து கொண்டு நடத்தப்பட்ட பாராட்டம். உயிருக்கு உத்தரவாதம், நாட்டை விட்டு வளியேறினால் தான் உண்டு என்ற சமூகத்தில் நடந்தேறிய பாராட்டம். யாழ்பல்கலைக்கழகம் அன்று வளியிட துண்டிப்பிசுரத்தில் குறிப்பிட்டது போல் "[பச்சோமல் சாப்பிட்டதுக் கொண்டு மட்டுமிரு அல்லது வளியிடாதுக்குப் போ](#)" என்று பாலிகள் சொன்ன காலமது. இதன் மறுத்து ஒரு மனிதனாக இருக்கப் பாராடிய வரலாறு.

இதை வளியில் இருந்து அடத்த கட்டத்துக்கு முன்னெடுத்து, வழிநடத்த சரியாக ஒரு கட்சியில்லை. ஒரு பாராட்டம் என்ற வகையில், அதை நாம் முன்னெடுத்த போது, அது வரையறுக்கப்பட்ட அரசியல் எல்லையைத் தாண்டி நிலவும் வலதுசாரியத்தின் போக்கை மாற்றி அமைக்காது என்பதை நான் அன்று புரிந்து கொண்டிருந்தேன். பரந்துபட்ட மக்கள் எம் பாராட்டத்துடன், அதன் நியாயத்துடன் ஒன்றுபட்டு ஓரே குரலாக இருந்ததை நான் கண்டேன். மக்கள் சரியான மாற்றத்தை, உணர்வுபூர்வமாக விரும்பினர். இயக்க அராஜகத்தை வறெடுத்து, தம்மை வளியிட்டுத் திய காலமது. இந்த நிலையில் பாராட்டத்தை வழிநடத்த வேண்டிய பொறுப்பு எம்மிடம் இருந்தது.

இப்படி பாராட்டத்தின் முன்னெடுக்கும் முக்கிய பொறுப்பையும், வழிகாட்டலையும், பங்களிப்பையும் நிறைப்படுத்திய போது, அதன் உயர்ந்தபட்ச எல்லையில் நான் விட்டுக் கொடுக்காத உறுதியை கடைப்பிடித்தேன். எந்தவொரு துரோகத்துக்கும், சோர்வுக்கும் அப்பால், வீரம் செறிந்த பாராட்டமாக நடத்துவதில் நான் உறுதியாக இருந்தேன். அமைப்புக் குழுவாக உள்ள சலாபத்தின் தன்மைகளை இனம் கண்டு, உடனடிக்குடன் அதைத் தகர்ப்பதில் மிக கவனமாக இருந்தேன். இந்த வகையில் வளியிடப்படுவதாக இயங்காது, அமைப்புக் குழுவைச் சூற்றி இயங்கிய

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 08 July 2010 08:19 - Last Updated Thursday, 08 July 2010 09:16

நாவலனும் எனது அதே நிலைப் பாட்டுடன் இயங்கினான். அமைப்புக் குழுவில் இருந்த இதே நிலைப் பாட்டை கொண்ட விமலேஸ் வரனும் கட்டி, இந்த வகையில் தான் இயங்கினான்.

உண்ணவிரதப் போராட்டத்துக்குப் பதில் வறோ போராட்டத்தை என்னுடன் சேர்ந்து முன் வைத்த விமலேஸ் வரனின் கருத்துக்குப் பதிலாக, சோதிலிங்கம் முன்னிறுத்திய சாகும் வரன உண்ணவிரதப் போராட்டதையே அமைப்புக் குழு முன்னிறுத்தியது.

முன் கட்டிய இடத்தில் ஏற்படும் ஊசலாட்டத்தை கவனத்தில் எடுத்த விமலேஸ் வரன், தானே உணர்வுபூர்வமாக உண்ணவிரதம் இருந்து தான் சாகும் ஒரு நபராக தன்னை முன்னிறுத்தினான். இப்படி போராட்டத்தை திசைவிலகலின்றி, அமைப்பை வழிநடத்தக் கட்டிய விமலேஸ் வரன் உண்ணவிரதத்தில் இருந்தது போராட்டத்தை ஊசலாட்டமின்றி நடத்திய அதே தளத்தில், அமைப்புக் குழுவில் ஊசலாட்டம் ஏற்பட்டது. அது போராட்டத்தை இடையில் கைவிட்டுவிடும் அளவுக்குச் சென்றது. குறிப்பாக அமைப்புக் குழுவின் தலைவர் சோதிலிங்கம் தான், வறோ போராட்டத்துக்குப் பதில் உண்ணவிரதப் போராட்டத்தையே நடத்த வேண்டும் என்று அடம்பிடித்தவர், அவர்கள் சாகப் போகின்றார்கள் என்று கட்டி, இடையில் உண்ணவிரதத்தை நிறுத்தப் போவதாக தன்னிச்சையாக தனித்து முரண்டிப்பித்தார். இதில் நான் - நாவலன் எடுத்த பலவறோ முயற்சிகள் தான், இதன் இடையில் நிறுத்தப் படுவதை பின்போட்டது. இது பற்றி பின்னால் விரிவாக பார்க்க உள்ளேன். இந்தப் போராட்டம் நடந்த சமூக அசாதாரணமானது.

புலிகள் இதற்கு ஆறு மாதத்துக்கு முன்னதாகவே ரெலோ இயக்க உறுப்பினர்களை வீதிகளில் உயிரூடன் போட்டு கொழுத்தியிருந்தனர். இப்படி அந்த இயக்கத்தையே அழித்து நிறுத்துகணக்கான இளைஞர்களை இப்படி படுக்கொலை செய்து இருந்தனர். பல நிறுத்துகணக்கானவர்களை தமது சித்திரவதை முகாமில் அடைத்து வைத்து, சிறுக சிறுக கொன்று வந்தனர். எங்கும் கைதுகள், கடத்தல்கள், காணாமல் போதல் தான், புலியின் அரசியல் மொழியாகவும் பதிலாகவும் இருந்தது.

தமிழினம் தன் மாற்றுக் கருத்தையும், சூதந்திரத்தையும் பிப்படியாக இழந்து வந்த காலம். இந்த நிலையில் இதற்காக, இந்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் பாரிய பொறுப்பு எம்மிடம் வருகின்றது. பல நிறுத்துகணக்கான சமூக அக்கறையை கொண்டவர்கள், எம்முடன் போராடுவதற்காக தம்மை சூயமாகவே முன்னிறுத்திகின்றனர்.

தமிழ் மக்களின் இறுதி மச்சு இப்படித்தான் அன்று எம்மிடாக வளையப்பட்டு நின்றது.

08.07.2010